

[Hans Rasmussen.]

der står i loven. Det vil jeg gerne bede det ærede medlem gennemlæse, for det viser sig, at hvor det drejer sig om uddannelse og andre ting, er man underkastet lovens bestemmelser. Det takker jeg i høj grad for, for herigennem kommer man misbrug til livs.

Det ærede medlem pegede også på, at skolebestemmelserne havde fået en smidigere formulering. Jeg sad så og lyttede efter, hvordan formuleringen ville blive. Jeg opfattede det kun sådan, at statskassen derved sparer nogle penge. Når det er en venstremand, der siger det, er det vel rigtigt, men formuleringen som sådan kan jeg ikke se er blevet smidigere, ikke stort smidigere end den, som ministeren foreslog i sit oprindelige lovforslag. Jeg takker iøvrigt det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen for hans bemærkning om de faglige udvalg, som også jeg sætter overordentlig stor pris på, og det tyngdepunkt, der ligger her, samt den understregning af den to trediedels majoritet, som skulle være tilstede indenfor de faglige udvalg. Det tager jeg som udtryk for, at vi også er i stand til på det punkt at skabe klaring; for det er jo rigtigt, at når man forlanger to trediedels majoritet, forlanger man så anseligt et flertal, at man er i stand til at klare tingene igennem.

Med hensyn til lærlingelovens deling skal jeg afstå fra at gøre nogen bemærkning.

Om lærlingebegrænsningen blev der sagt, at der blev pustet mod i socialdemokraterne, og at man nu havde fået en liberal opmarch; den blev der takket for til forskellige sider. Mon alligevel ikke det ligger således, at der sikkert ikke var blevet nogen lovgivning, for så vidt socialdemokraterne ikke her var gået med? Derfor tror jeg nærmere, at de bemærkninger, som det ærede medlem hr. A. C. Normann fremsatte, var rigtige, nemlig at takken sikkert skulle rettes til socialdemokratiet, for det kneb jo til tider med den liberale opmarch; den skulle pudses af nogle gange under udvalgsforhandlingerne. Derfor er det rigtigt, at det er socialdemokratiet, der er det centrale i hele den lovgivning, vi er ved at gennemføre. Det er ikke selvros, men de ærede ordførere har alle taget et par stik hjem, så jeg synes også, vi skal placere os på det rigtige sted. Det er nemlig således, at når vi fra fagbevægelsens side pegede på det uheldige i, at lovgivningen

greb ind, gjorde vi det udfra vort principielle syn, og det forekommer mig også, at den liberale front på et eller andet sted var blevet svækket. Såvidt jeg erindrer, havde den ærede radikale ordfører, hr. A. C. Normann, ikke noget imod, at man havde fulgt os, således at begrænsningerne først var ophørt den 1. marts 1958. Det var i hvert fald en imødekommenhed, som her blev vist os, men senere blev den jo trukket tilbage.

Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen mente at kunne konstatere, at pressen og navnlig den socialdemokratiske presse havde været ude med nogle bemærkninger om, at forhandlingerne bevidst var trukket i langdrag, og hvem der havde skylden. Jeg har ikke i „Social-Demokraten“ observeret, at man har stemplet hverken den ene eller den anden. Vi skulle jo igennem med vanskelige forhandlinger, men det forekommer mig i hvert fald, at det, da vi begyndte på forhandlingerne i udvalget, gik lidt tungt for det ærede medlem; det varede noget længe med at komme i gang.

Og mon ikke det ærede medlem erindrer en skrivelse, som kom fra Dansk Arbejdsgiverforening, Industrirådet og Håndværksrådet, hvor det ærede medlem for sidstnævntes vedkommende indtager en meget central plads? Indtil den skrivelse, der i sin helhed gik ud på at forringe lovforslaget, som det var fremsat her i folketinget, blev ryddet af bordet, kunne det ærede medlem ikke finde sine egne ben. Men det gik altså, da vi fik denne skrivelse ryddet af vejen; da vi fik Arbejdsgiverforeningen, Industrirådet og Håndværksrådet til at tage den tilbage, kom arbejdet på gled.

Jeg kan vist i det store og hele tilslutte mig de bemærkninger, der iøvrigt har været fremsat. Tager vi de polemiske betragtninger bort, kan vi vist kun være interesseret i nu at komme i gang med en lovgivning, som er i stand til at give de unge her i landet en forsvarlig uddannelse. Virksomhederne og læremestrene ved, på hvilke betingelser de skal antage dem. Den ærede ordfører for det radikale venstre berørte et enkelt punkt, nemlig spørgsmålet om ferie. Jeg ved ikke, hvilken adresse det skulle have; jeg ved ikke, om det sigtede til det ændringsforslag, man har stillet fra retsforbundets side, eller til det kommunistiske partis ændringsforslag. Hvad angår det kommunistiske æn-